

Parafia św. Jana Chrzciciela w Łącku w roku 2020

Mamy nadzieję, że kiedy pisma, które złożyliśmy w kapsule zostaną otwarte, w Łącku i na świecie nie będzie już pandemii, ani innych nieszczęść, od których zachowania błagaliśmy Boga przez cały rok 2020 w suplikacjach.

W rok 2020 z powodu pandemii i środków, jakie społeczeństwa całego świata podjęły w celu jej zwalczania całe nasze życie społeczne i religijne zostało zaburzone. Koronawirus odcisnął na wszystkich głębokie piętno. Na długi czas zamarła aktywność gospodarcza, zawieszono albo zamknięto na długi czas działalność w wielu dziedzinach życia, gospodarka, edukacja, życie społeczne, funkcjonowanie instytucji państwowych.

W wymiarze duchowym, religijnym, duszpasterskim koronawirus także spowodował głębokie rany. Nie jestem pewien, czy można już dzisiaj adekwatnie przedstawić to, jak czuliśmy się my – kapłani, kiedy musieliśmy wprowadzać w życie kolejne dekryty ograniczające życie w kościele. Modłę się o to, abym już nigdy w życiu i żaden kapłan nie musiał przeżywać tego wszystkiego.

To był naprawdę trudny rok. Rok, w którym nie mogliśmy świętować normalnie uroczystości Wielkiego Tygodnia, i wielu innych uroczystości. Nie mogliśmy celebrować zaplanowanych uroczystości jubileuszowych 800-lecia parafii i 300-lecia konsekracji naszego kościoła parafialnego. Koronawirus zakłócił przygotowania i sprawowanie wszystkich sakramentów świętych i ograniczył możliwość kontaktów duszpasterskich z parafianami.

Dziękujemy Bogu, że w całym traumatycznym doświadczeniu koronawirusa dał nam odczuć swoją bliskość. Dzięki składamy Matce Bożej, św. Józefowi, naszym patronom – św. Michałowi, św. Janowi Chrzcicielowi, bł. s. Celestynie, św. Kindze, św. Antoniemu Pustelnikowi, św. Janowi Pawłowi II... i wszystkim naszym świętym patronom, których opiekę czuliśmy przez cały ten trudny czas.

W tym czasie pandemii może wyraźniej, niż w jakimkolwiek innym czasie, uświadomiliśmy sobie, że we wszystkim zależy od Boga, że wszystko zależy przede wszystkim od Boga i że jest On naprawdę bardzo blisko nas, bliżej, niż nam się wydaje.

To był czas nawiązywania osobistych relacji z Bogiem. To był czas wymagający myślenia, modlitwy, skupiania się na tym, co najważniejsze. Słowa wielkiego uznania należą się wszystkim parafianom, którzy w tym trudnym czasie wykazywali zrozumienie, podporządkowywali się dekretom boleśnie ograniczającym życie sakramentalne i duszpasterskie i pomimo wszystko znajdowali sposób, by trwać przy Bogu, wspierać parafię i siebie wzajemnie w rodzinach, w sąsiedztwie.

Musieliśmy uczyć się, jak duchowo przeżywać niedzielną Eucharystię, nie mając możliwości pójścia do kościoła. Mając ograniczone możliwości przystąpienia do sakramentu pokuty musieliśmy korzystać z nadzwyczajnej formy uzyskania przebaczenia, jaką jest akt żalu doskonałego. Uczyliśmy się przeżywać w domu w domowym kościele te tajemnice wiary, które dotychczas przeżywaliśmy we wspólnocie w uroczystych celebracjach.

Nie da się opisać w kilku zdaniach całego dramatu tego roku, i tego, z jakim bólem wprowadzaliśmy kolejne zarządzenia, począwszy od Dekretu Biskupa Tarnowskiego Andrzeja Jeża z 14 marca 2020 roku. Wprowadziliśmy postanowienia dekretu, a potem kolejnych dekretów, w duchu posłuszeństwa i z nadzieją, że czas ograniczeń nie będzie trwał długo. Staraliśmy się na ten czas próby patrzeć poprzez pryzmat wiary. W przeszłości w czasach zarazy zawsze ujawniały się ogromne pokłady dobra w człowieku, zdolność do poświęcenia, a nawet do heroizmu. Św. Paweł przypomina, że zło zwycięża się dobrem, a większe zło jeszcze większym dobrem. Zachęcaliśmy, aby na ten znak czasu odpowiedzieć jeszcze większą miłością do Boga i bliźnich.

Jako duszpasterze staraliśmy się przez cały ten czas być z wiernymi i dzielić ich radości i troski. W tych dniach Bóg dał nam wyjątkową okazję do zwrócenia się ponownie do Niego i oparcia na Nim całego swojego życia. To był czas, który mogliśmy wykorzystać do pogłębienia osobistej i rodzinnej modlitwy oraz słucha-

nia Słowa Bożego. To był dobry moment, aby przypomnieć sobie najważniejsze prawdy o Bogu i o człowieku. To był czas, aby docenić nieskończoną wartość Eucharystii – Komunii św. i Mszy św., a także znaczenie sakramentu pokuty i wszystkich pozostałych sakramentów.

Wydaje się, że pandemia koronawirusa SARS-CoV-2 wyrzuciła do góry nogami nasz dotychczasowy świat. Ograniczenia i obostrzenia, jakie byliśmy zobowiązani wprowadzać odcisnęły piętno zarówno na duszpasterzach, jak i na wszystkich wiernych. Po pandemii nic już nie będzie takie, jak dawniej. Duszpasterstwo także. Jesteśmy jednak przekonani, że Bóg znajdzie sposób, aby wszyscy, którzy szukają u Niego ratunku otrzymali to, o co proszą. Mamy nadzieję i modlimy się o to, aby wszyscy wierzący, umocnieni osobistym doświadczeniem obecności Boga pomogli innym ludziom w odkrywaniu Tego, który nigdy nie przestał kochać człowieka. Mamy nadzieję, że ludzie głęboko wierzący, jak to już działo się wielokrotnie w historii ocala ludzkość i świat, w którym żyjemy dla przyszłych pokoleń.

[Opracował ks. Proboszcz dr Czesław Noworolnik]

Świat wokół nas

Polska jest demokratycznym krajem, który po 123 latach niewoli, dwóch wojnach światowych i okresie zniewolenia komunistycznego, nareszcie może dynamicznie i samodzielnie się rozwijać. Jako państwo jesteśmy członkiem Unii Europejskiej i Paktu Północnoatlantyckiego (NATO), co potwierdza naszą wielowiekową przynależność do świata cywilizacji europejskiej.

Od wiosny 2020 r. głównym problemem w skali globalnej i w Polsce, jest światowa pandemia wirusa SARS COVID 19, tzw. koronawirusa, powodująca zapaść gospodarczą porównywalną ze skutkami wojny światowej. Pandemia w ciągu roku spowodowała do tej na świecie około 120 milionów zachorowań i ponad 2 miliony ofiar śmiertelnych. Pomimo wynalezienia szczepionek i masowej akcji szczepień, nie wiadomo jak długo jeszcze potrwa. Obserwujemy załamanie gospodarcze wynikające z lockdownu, którego celem jest ograniczenie kontaktów międzyludzkich. Wszystkie kraje ograniczają lub zawieszają działalność całych sektorów gospodarki. Zarządzenia państwowe ograniczają przemieszczania się ludzi w skali lokalnej i globalnej.

Poza pandemią, świat i Polskę dotykają również narastające od kilkadziesiąt lat napięcia i problemy związane z rozwojem społeczeństw industrialnych. Można pokusić się o krótkie zarysowanie najważniejszych zagrożeń, które niepokoją współczesnych ludzi i rzutujących na przyszłość naszej cywilizacji w nadchodzących czasach:

- Zanieczyszczenie środowiska. Coraz bardziej dotyka nas ogromny problem utylizacji odpadów, z których część pozostanie w naszym otoczeniu przez setki lat. Zanieczyszczenie atmosfery: pyły, smog i dziura ozonowa, spowodowane przez przemysłową działalność człowieka. Zatrucie gleby i wód, w tym oceanów, spowodowane przez monokultury rolne, przyczyniające się do wymierania gatunków zwierząt i roślin
- Zmiany klimatyczne. Trudno ocenić w jakiej mierze ocieplenie klimatu wynika z przemysłowej działalności człowieka, a w jakiej z cyklu zmienności klimatu, jednak nie ulega wątpliwości, że skutki tego procesu mogą być katastrofalne. Obserwujemy topnienie czap lodowych na biegunach, pustynnienie olbrzymich obszarów, przy równoczesnych powodziach i podnoszeniu się poziomu wód oceanicznych w innych rejonach świata.
- Nierównomierność rozwoju gospodarczego, przyczyniająca się do szybko rosnącej przepaści ekonomicznej pomiędzy bogatą północą i zachodem, a biednym południem i wschodem. Powoduje to napięcia, które w każdej chwili mogą eksplodować konfliktem światowym. Obecnie jesteśmy świadkami ogromnych migracji ludzi z terenów zagrożonych głodem i wojnami, z Afryki i Azji na teren Europy, a także ze środkowej i południowej Ameryki do USA.
- Zagrozenia w świecie wartości duchowych i religijnych. Na powyższe problemy egzystencjalne i migracyjne nakładają się konflikty dotyczące fundamentalnych kwestii sfery religijnej i kanonu podstawowych wartości moralnych. Jednym z ostrych przejawów tego konfliktu są wojny religijne, rozpętywane przez część środowisk islamskich, atakujących nie tylko państwa i instytucje „zdepra-

wowanego Zachodu” lecz również prześladowane chrześcijan, którzy od wieków zamieszkują obok nich. Na początku XXI wieku, to chrześcijanie stanowią najbardziej prześladowaną za wiarę grupę wyznaniową na świecie.

Innym przejawem wojny religijnej XXI wieku jest coraz ostrzejszy konflikt wojującego ateizmu z wszelką religijnością, przejawiający się w rugowaniu praktykowania religii z życia publicznego oraz negowaniu podstawowych wartości chrześcijańskich w życiu społecznym. Mamy do czynienia z wojną cywilizacyjną, w której kontestuje się fundamentalne prawa człowieka do życia od chwili poczęcia aż do naturalnej śmierci. Negowanie najwyższej i niepodważalnej wartości życia każdej istoty ludzkiej wiąże się z żądaniem możliwości aborcji na każde życzenie i w każdym czasie oraz prawa do eutanazji. Sybarytyzm i konsumpcjonizm, a właściwie nieograniczony hedonizm i propagowanie postaw ateistycznych jako realizacji prawa do wolności, a także otwarta walka z Kościołem, stanowią zagrożenie które bardzo szybko się rozprzestrzenia, w tym również w Polsce.

Parafia Łącko

Parafia Łącko obejmuje swym zasięgiem miejscowości: Łącko, Czerniec, Maszkowice i Szczereż, a liczba parafian sięga 5300 wiernych. Kult sprawowany jest w kościele parafialnym pod wezwaniem św. Jana Chrzciciela w Łącku i w kaplicy filialnej pw. św. Józefa w Szczereżu. W Łącku funkcjonuje również dom zakonny Sióstr Służebniczek Starowiejskich. Na terenie parafii działają trzy szkoły podstawowe: w Łącku, Maszkowicach i w Szczereżu, a także szkoła ponadpodstawowa – Zespół Szkół im. Św. Kingi w Łącku. We wszystkich tych szkołach odbywają się lekcje religii, prowadzone przez katechetów, w tym księży wikariuszy parafii Łącko.

Życie religijne w parafii Łącko opiera się o wielowiekowe zakorzenienie w tradycji regionalnej. Należy podkreślić nawrót mieszkańców do kultywowania lokalnego folkloru góralskiego, przejawiające się w coraz powszechniejszym udziale w uroczystościach kościelnych w strojach regionalnych i z góralską muzyką. Do kultywowania tradycji przyczyniła się również parafia, inicjując wprowadzenie comiesięcznych mszy świętych w oprawie góralskiej, a także poprzez sprawienie regionalnych ornatów i pelerynek dla ministrantów, ze zdobieniami regionalnymi.

Należy podkreślić głęboką religijność łąckich parafian, przejawiającą się częstym przystępowaniem do sakramentów świętych oraz bardzo licznym uczestnictwie w mszach świętych, nabożeństwach i uroczystościach religijnych. Można z satysfakcją odnotować, że pomimo obostrzeń związanych z epidemią koronawirusa, łąccy parafianie nie zawiedli i ich uczestnictwo w życiu parafii jest nadal bardzo aktywne.

Dzięki zapobiegliwości kolejnych proboszczów, ofiarności i zaangażowaniu parafian oraz wsparciu z zewnętrznych źródeł finansowania, stan obiektów parafialnych jest bardzo dobry. Najnowszymi, realizowanymi na przełomie 2020 i 2021 roku inwestycjami są: remont i przebudowa domu katechetycznego oraz wymiana pokrycia dachowego na kościele parafialnym.

[Opracował Zbigniew Czepelak]

Parafia to przede wszystkim ludzie. Dziedzictwo wiary pielęgnowane jest i rozwijane w wielu grupach duszpasterskich istniejących w parafii:

- Parafialny Oddział Akcji Katolickiej który skupia ludzi z różnych miejscowości należących do parafii, którym leży na sercu dobro Kościoła i zbawienie ludzi. Członkowie Akcji Katolickiej wspierają działalność duszpasterską, organizują różne imprezy kulturalno-patriotyczne, religijne. Angażują się w pomoc przy dekoracjach świątecznych (np. Boże Ciało) oraz prowadzą modlitwy w kościele (np. różaniec).
- Parafialny Oddział CARITAS tworzą wierni, którzy poświęcają się służbie na rzecz osób znajdujących się w jakiegokolwiek trudnej sytuacji, z której nie potrafią wyjść o własnych siłach. Mobilizują całą wspólnotę parafialną do praktykowania miłosierdzia i dążenia do tego, aby parafia stawała się wspólnotą eucharystyczno-charytatywną, zachęcają wiernych do pełnienia uczynków miłosierdzia,

przeprowadzają zbiórki i przyjmują ofiary na działalność charytatywną, udzielają konkretnej pomocy duchowej i materialnej osobom potrzebującym na terenie całej parafii.

- Róże Różańcowe są grupami modlitewnymi składającymi się z 20 osób, zobowiązujących się do odmawiania codziennie całego Różańca (każdy z członków Róży odmawia jeden dziesiątek. Członkowie Róż Różańcowych to potężne zaplecze modlitewne parafii. Obejmują swoją modlitwą przede wszystkim intencje proponowane przez Ojca Świętego, ale także wszystkie bieżące intencje wspólnoty parafialnej. Róże modlą się za misjonarzy i wspierają ich materialnie.
- Parafialny Chór Mieszany "Zew Gór" został reaktywowany przez obecnego organistę Marcina Wnęka 1.08.2014 roku. W swoich szeregach skupia młodzież i osoby dorosłe, a w repertuarze posiada skarby muzyki dawnych mistrzów, chorał gregoriański a także utwory współczesnych kompozytorów. "Zew Gór" tradycjami nawiązuje do chóru działającego przed wojną prowadzonego przez Tadeusza Moryto. Swoim śpiewem uświetnia wiele uroczystości w ciągu roku.
- Schola dziecięca działała od 2013 roku. Skupiała dzieci, które swoim śpiewem chcą wielbić Pana. Realizując stwierdzenie św. Augustyna „Kto śpiewa dwa razy się modli” prawie w każdą niedzielę, poprzez swój śpiew, starała się przyczynić do radosnego przeżywania niedzielnej Mszy św. dla dzieci o godz. 12.00.
- Celestyńskie Bractwo Modlitewne założone w Łącku, w parafii w której bł. s. Celestyna Faron przyjęła sakrament chrztu świętego za cel i zadanie stawia sobie szerzenie kultu bł. Siostry Celestyny. Członkowie troszczą się o jedność i miłość w rodzinach, modlą się w intencji kapłanów, w szczególności za tych, którzy przeżywają różne trudności na drodze swojego powołania kapłańskiego. Członkowie bractwa polecają Bogu przez wstawiennictwo bł. s. Celestyny wszystkie prośby, które wierni wpisują do księgi próśb i łask.
- Grupa modlitewna dorosłych – celem grupy jest przede wszystkim powierzenie codziennego życia uczestników spotkań, ich radości, trosk, potrzeb i ważnych intencji Bogu poprzez modlitwę, rozważanie fragmentów Pisma świętego, świadectwo i pogłębianie wiedzy religijnej.
- Grupy młodzieżowe „Emaus” i „Zakręcenie dla Chrystusa” tworzą małe wspólnoty młodych ludzi, którzy poprzez konkretną pracę pragną pogłębiać swoją relację z Panem Bogiem. Pozwalają one na nowo odkryć Jezusa i podążać jego śladami. W dzisiejszym świecie, w którym tak często czujemy się samotni i wyobcowani wspólnota daje szansę odnalezienia własnego miejsca w życiu, odkrycia jego sensu i jego wartości jaką może być praca na rzecz pogłębiania swojej wiary.
- Zespoły muzyczne LOL i SNONIF. Zespoły tworzą osoby, które szczególną uwagę poświęciły muzyce liturgicznej – to zasługa Diecezjalnych Warsztatów Muzycznych, w których biorą częsty udział. Łączy je, przede wszystkim chęć wykorzystywania swoich talentów: „Bogu na chwałę, ludziom na pożytek”. Lubią często się spotykać i stawiać sobie coraz trudniejsze cele. W ten sposób od śpiewania piosenek jednogłosowych przeszli do, o wiele trudniejszych, pieśni polifonicznych z podziałem na głos wiodący i chór. Każdy członek zespołu jest potrzebny i ważny dla każdego, nie tylko jako sopran, alt, tenor czy bas – ale jako jedyna i niepowtarzalna osobowość, bez której zespół nie byłby taki jest.

W parafii działa także Parafialny Klub Seniora im. św. Michała, Poradnia Małżeńska, Duszpasterstwo Małżeństw i Rodzin, Dziewczęca Służba Maryjna, Wolontariat św. Ojca Pio, Liturgiczna Służba Ołtarza, Szkolne Koło Caritas i wiele innych niewymienionych bardziej nieformalnych grup. Wszyscy dokładają własną cegiełkę w budowanie wspólnoty troszczącej się o wzrost życia wiary parafian Parafii pw. św. Jana Chrzciciela w Łącku.

W świąteczne i codzienne życie parafii włączają się także członkowie licznych organizacji działających w wioskach należących do parafii Łącko: Sołtysi z Łącka, Czerńca, Maszkowic i Szczerzeża, Członkowie Związku Podhalan Oddział Łącko, Druhny i Druhowie Ochotniczej Straży Pożarnej z Czerńca, Łącka i Maszkowic, Członkowie Koła Łowieckiego Jarząbek, Koło Pszczelarzy w Łącku, sadownicy, rolnicy i przedsiębiorcy prowadzący swoją działalność na terenie parafii. Charakterystyczne dla społeczności naszej wspólnoty jest aktywny udział w życiu parafialnym Orkiestry Dętej im. Tadeusza Moryto pod dyrekcją dr hab. Stanisława Strączka oraz wielu lokalnych kapel i zespołów regionalnych.